

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΖΩΝΤΟΣ ΘΕΟΥ

«Υμείς γαρ ναός Θεού εστέ ζώντος»

Ο απόστολος Παύλος απευθυνόμενος στους Κορινθίους τους διασαφηνίζει μια μεγάλη αλήθεια, που έχει σχέση με τη θεολογική προοπτική του ανθρώπου. Τα βαπτισμένα μέλη της Εκκλησίας είμαστε ναός του ζώντα Θεού, γιατί μέσα μας κατοικεί και «εμπεριπατεί» ο Θεός.

Όλοι οι άνθρωποι, ανεξάρτητα από φυλή, γλώσσα και θρησκεία, είμαστε πλασμένοι «κατ' εικόνα Θεού». Το πλεονέκτημα των ορθόδοξων χριστιανών – όσοι ζουν με απλότητα και αυταπάρηση την πίστη τους – είναι η ζωοποίηση της εικόνας του Θεού μέσα τους, η βίωση, δηλαδή, κατά διάφορους βαθμούς του «καθ' ομοίωσιν». Ομοιώνεται με το Χριστό. Και η Αγία Τριάδα τους επισκέπτεται ως οικείους και κατοικεί μέσα τους.

Η βεβήλωση του ναού

Ο απόστολος Παύλος θυμίζει στους Κορινθίους ότι ως μέλη της Εκκλησίας είναι «ναοί Θεού ζώντος», για να τους επισημάνει ότι πρέπει να κρατούν τους εαυτούς τους «καθαρούς από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος». Αναφέρει τη «σάρκα» και το «πνεύμα» για να τονίσει ότι μαζί με την ψυχή και το σώμα συμμετέχει στη ζωή του Πνεύματος. Γι' αυτό πρέπει, έχοντας ενεργό στη συνείδησή τους το φόβο του Θεού, να κρατούν ολόκληρο τον εαυτό τους μέσα στην υπακοή του θελήματος του Θεού.

Ο μολυσμός της ψυχής και του σώματος δεν εννοείται μόνον ηθικά. Έχει ευρύτερες διαστάσεις. Στη διεισδυτική όραση του Παύλου αποκαλύπτεται ως βεβήλωση του ναού του ζώντος Θεού. Η εξήγηση δίνεται από την επιστήμη του εσωτερικού πνευματικού πολέμου. Σύμφωνα με τον Μ. Αθανάσιο η αποδοχή εμπαθών λογισμών και η διάπραξη των πράξεων που υπαγορεύουν, συνιστά προσκύνηση των ειδώλων. Αυτός, για παράδειγμα, που κυριαρχείται από το μίσος και την οργή προσκυνεί με τους λογισμούς και τις πράξεις του το είδωλο του Άρη. Το ίδιο συμβαίνει με αυτόν που κυριαρχείται από τα πάθη της σαρκός. Προσκυνεί το είδωλο της Αφροδίτης. Ο άνθρωπος βεβηλώνει τον εαυτό του, ως ναό του Θεού, όταν τοποθετεί στο ιερό του ναού του τα είδωλα των παθών.

Η φωνή των προφητών

Ο απόστολος Παύλος, επειδή οι παραλήπτες της επιστολής του γνώριζαν καλά την Παλαιά Διαθήκη, αναφέρει, σε μια θαυμάσια συρραφή, τρία χωρία τα οποία ενισχύουν το λόγο του. Τα χωρία αυτά προέρχονται από το Λευϊτικό και τους προφήτες Ησαΐα και Ιερεμία. Είναι χρήσιμο να δούμε κάποια σημεία από τα παραπάνω χωρία της Π. Διαθήκης, όπως καταγράφονται μέσα στην επιστολή του αποστόλου Παύλου. Στο χωρίο του Λευϊτικού παρουσιάζεται ο Θεός να λέει: «Ενοικήσω εν αυτοίς και εμπεριπατήσω, και έσομαι αυτών Θεός, και αυτοί έσονταί μοι λαός». Σ' αυτό το χωρίο είναι αξιοπρόσεκτη η ασκητική ερμηνεία που δίνει ο Θεοφύλακτος Βουλγαρίας στα ρήματα «ενοικήσω» και «εμπεριπατήσω». Με όσα γράφει απαντά στο ερώτημα: Τι είναι αυτό που προξενεί την κατοίκηση του Θεού μέσα μας και με ποια έννοια «εμπεριπατεί»; Την κατοίκηση του Θεού μέσα μας προξενεί η καθαρότητα από τους μολυσμούς των παθών, η αποκοπή, δηλαδή, της ενέργειας τους. Αυτό, όμως, δεν αρκεί. Χρειάζεται να προχωρήσουμε θετικά στην απόκτηση των αρετών, στην ενάρετη πολιτεία. Ο Θεός, λοιπόν, «περιπατεί» μέσα στον άνθρωπο, όταν ο άνθρωπος κινείται και προκόπτει στα θεάρεστα έργα, στα έργα της αρετής. Τότε ο Θεός δείχνει «γνωστώς εις αυτόν ενεργούσαν την χάριν του» και του αποκαλύπτει με θείες εμπνεύσεις το άγιο του θέλημα. Όταν ο άνθρωπος φθάσει σ' αυτήν την κατάσταση «ο κοινός όλων των ανθρώπων και των κτισμάτων Θεός, γίνεται με εξαίρετο τρόπο Θεός ίδιος του ανθρώπου

εκείνου». Ανεβαίνει, δηλαδή, στην τάξη και το μέτρο του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, για τους οποίους ο Θεός είπε: «Εγώ ειμί ο Θεός Αβραάμ και ο Θεός Ισαάκ και ο Θεός Ιακώβ».

Για να αποκτηθεί και να διατηρηθεί αυτή κατάσταση χρειάζεται πολύ προσοχή στις επικοινωνίες με «αλλότρια πνεύματα». Γι' αυτό ο απόστολος Παύλος χρησιμοποιεί ως προτροπή το λόγο του Ησαΐα: «Διό εξέλθετε εκ μέσου αυτών και αφορίσθητε, λέγει Κύριος». Αυτή η έξοδος δεν εννοείται τόσο τοπικά όσο τροπικά. Δεν δίνει εντολή να νεκρωθεί η αγάπη για τους αλλόθρησκους και τους αμαρτωλούς. Δίνει εντολή να απομακρυνθεί η ψυχή από τις πλάνες και τους ρύπους της αμαρτίας.

Ο Θεός με το λόγο του Ησαΐα θέλει να κρατήσει ανοιχτές τις ψυχές των ανθρώπων για τη δική Του έλευση, ώστε να πραγματοποιηθεί αυτό που λέει ο Ιερεμίας: «Και έσομαι υμίν εις πατέρα και υμείς έσεσθέ μοι εις υιούς και θυγάτερες».

Οι προτροπές των προφητών, όπως τις επαναλαμβάνει ο θείος Παύλος, έχουν μεγάλη επικαιρότητα στις μέρες μας.

π. Θ.Α.Β.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Κορ. ς' 16-ζ' 1)

Ο ναός του ζωντανού Θεού

Αδελφοί, **υμείς έστε ναός Θεού ζώντος**, καθώς είπεν ο Θεός «ότι ενουκήσω εν αυτοίς και εμπεριπατήσω, και έσομαι αυτών Θεός, και αυτοί έσονταί μοι λαός». Διό «εξέλθατε εκ μέσου αυτών και αφορίσθητε», λέγει Κύριος, «και ακαθάρτου μη άπτεσθε, καγώ εισδέξομαι υμάς, και έσομαι υμίν εις πατέρα, και υμείς έσεσθέ μοι εις υιούς και θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ». Ταύτας ουν έχοντες τας επαγγελίας, αγαπητοί, καθαρίσωμεν εαυτούς από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, επιτελούντες αγιωσύνην εν φόβω Θεού.

Μετάφραση της Αποστολικής περικοπής

Αδέλφια, «**εσείς είστε ναός του Θεού του ζωντανού**», καθώς είπε ο Θεός, «θα κατοικήσω μέσα τους και θα περπατήσω μεταξύ τους και θα είμαι Θεός τους και αυτοί θα είναι λαός μου». Γι' αυτό «**φύγετε από μέσα απ' αυτούς και χωριστείτε**», λέγει ο Κύριος, «**μην αγγίζετε ακάθατο και εγώ θα σας δεχθώ, και θα είμαι Πατέρας σας και σεις θα είστε υιοί μου και θυγατέρες**», λέγει ο Κύριος ο Παντοκράτωρ. Επειδή, λοιπόν, έχουμε αυτές τις υποσχέσεις, αγαπητοί, **ας καθαρίσουμε τους εαυτούς μας από κάθε μολυσμό σαρκός και πνεύματος, τελειοποιούμενοι στην αγιωσύνη με φόβο Θεού**